

UTASSY JÓZSEF (1941-2010)

1989

*Jött rám ez a rút esztendő,
hozott bánatot, keservet.
Szent Sebestyén teste sem volt
barbár nyíllal átalvertebb –
jött rám ez a rút esztendő,
falnál fehérebbre festett.*

*Meg-megálltam sēta közben,
néztem magam elé hosszan,
mormoltam a szót, mint imát,
azt hihették, megbomoltam,
honnan is tudhatták volna:
hallgat engem fiam holtan!*

*Jött rám ez a rút esztendő,
és itt hagyott kiraboltan –
Jóskám, vágd az Úr szemébe:
én egy költő fia voltam,
ki nem trónusod cselédje,
de testvér a csillagokkal!*

EGYÜTT

EGYÜTT 2019 / 2

XVII. évfolyam
2019 | 2

Együtt

A MAGYAR ÍRÓSZÖVETSÉG
KÁRPÁTALJAI ÍRÓCSOPORTJÁNAK
FOLYÓIRATA

irodalom | művészet | kultúra

LŐRINCZ P. GABRIELLA, NAGY TAMÁS, NÉMETI ANETT versei,
MARCSÁK GERGELY versfordításai,
BARTHA GUSZTÁV, CSEH SÁNDOR, KOPOR TIHAMÉR prózája,
LENGYEL JÁNOS, ORTUTAY PÉTER kritikája,
CSORDÁS LÁSZLÓ, VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ esszéje,
HORVÁTH LAJOS, DUPKA GYÖRGY tanulmánya

